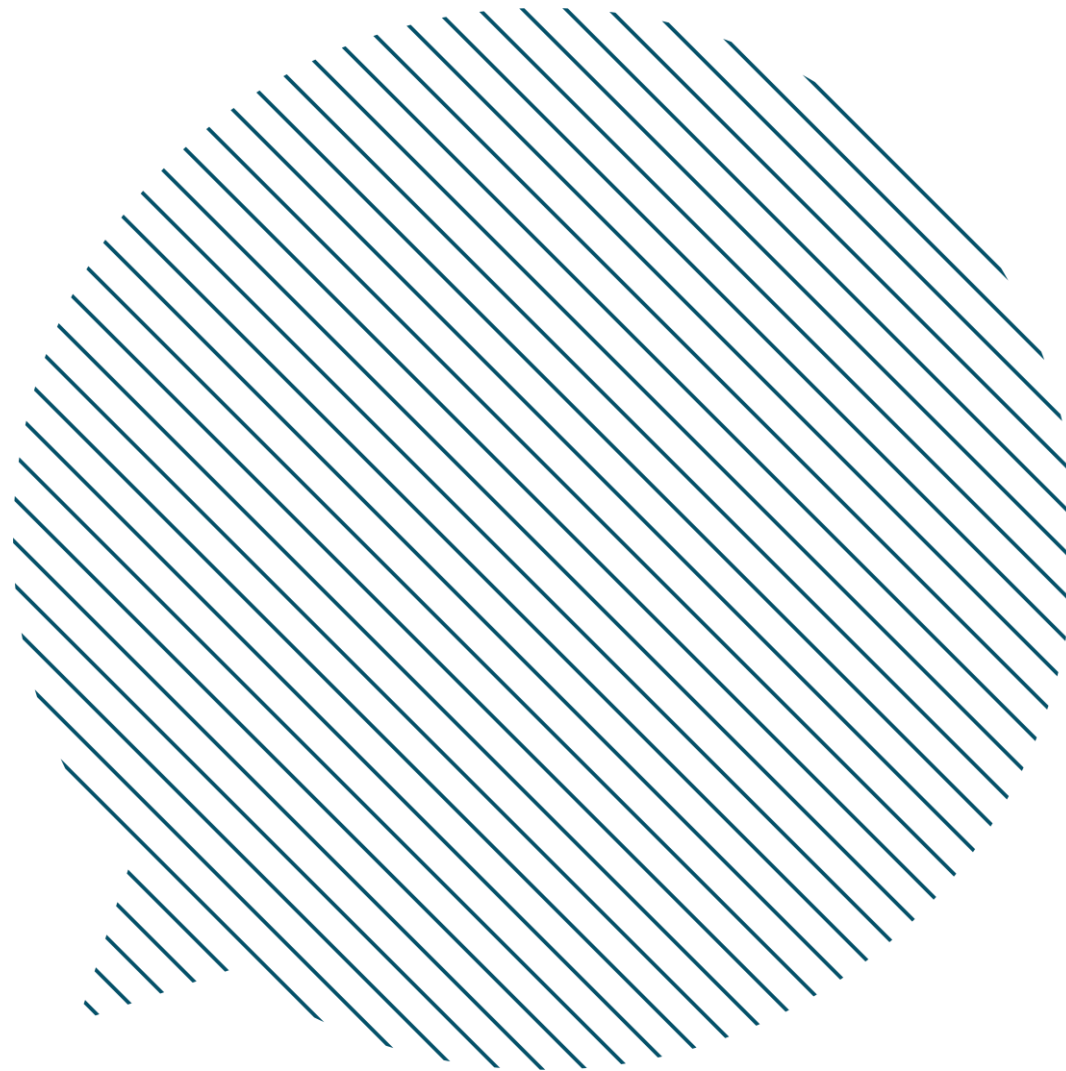

Samarbeid, samordning og barnekoordinator – en veileder

UngSOR- konferanse 09.02.23

Midia Aminzadeh, seniorrådgiver

Bufdir

Helsedirektoratet

Samarbeid om tjenester til barn, unge og deres familier

Endringer i 14 velferdstjenestelover

For å **styrke oppfølgingen av utsatte barn**, unge og deres familier, er det med virkning fra 1. august 2022 vedtatt bestemmelser om samarbeid, samordning, barnekoordinator og individuell plan.

Gjennomføring av Likeverdsreformen

Prop. 100 L

(2020 – 2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i velferdstjenestelovgivningen
(samarbeid, samordning og
barnekoordinator)

Samarbeid om tjenester til barn, unge og deres familier

 Nasjonal veileder

[Hva er nasjonal veileder?](#) →

 Åpen innspillsrunde fram til 1. desember 2022: For mer informasjon, se [Om veilederen](#) > Innspill til veilederen.

1. Innledning - Samarbeid til barns beste

2. Samarbeid på systemnivå

3. Samarbeid på individnivå

4. Samordningsplikt for kommunen

5. Barnekoordinator

6. Individuell plan

7. Veiledningsplikt, oppmerksomhetsplikt og taushetsplikt

8. Om veilederen

Søk i nasjonal veileder

1. Innledning - Samarbeid til barns beste

2. Samarbeid på systemnivå

2.1 Velferdstjenestene skal samarbeide utover oppfølgingen av det enkelte barn, ungdom og deres familie

2.2 Ansvar for samarbeidsplikten på systemnivå

2.3 Barn og unge skal involveres i arbeid med samarbeid på systemnivå

2.4 Organisering av det tverrsektorielle samarbeidet

3. Samarbeid på individnivå

3.1 Velferdstjenestene skal samarbeide når det er nødvendig

3.2 Planlegge og gjennomføre samarbeidet

3.3 Barn og ungdom som oppholder seg i to kommuner

Endringer i 14 velferdstjenestelover

- helse- og omsorgstjenesteloven
- spesialisthelsetjenesteloven
- psykisk helsevernloven
- tannhelsetjenesteloven
- pasient- og brukerrettighetsloven
- barnevernloven
- krisesenterloven
- familievernkontorloven
- barnehageloven
- opplæringsloven
- privatskoleloven
- sosialtjenesteloven
- NAV-loven
- integreringsloven

Tydeliggjøring, harmonisering og forsterking av samarbeids- og koordineringsplikter

- Samarbeidsplikt på systemnivå for alle velferdstjenester
- Samarbeidsplikt i enkeltsaker for alle velferdstjenester
- Samordningsplikt for kommunen - ny
- Barnekoordinator - ny
- Rett til alminnelig koordinator - nytt
- Rett til individuell plan – nå også rettighet etter barnevernloven

Hvilke utfordringer skal lovendringene og veilederen bidra til å løse?

- Uønsket lokal variasjon i velferdstjenestetilbudet.
- Barn og ungdom får ikke helhetlig, tilrettelagt hjelp.
- I tillegg til å ha store omsorgsoppgaver, opplever mange barn og foreldre et tjenestetilbud som ikke henger sammen.
- Mange foreldre opplever at informasjonen om tjenester og hjelpesystemet er mangelfull, tilfeldig og personavhengig, og at de selv må finne, utløse og koordinere hjelpen som gis.
- Foreldre opplever at de har liten innflytelse over egen hverdag.
- Manglende tid til å være foreldre.

Hvor vil vi?

- Barnet, ungdommen og familien i sentrum
- På et tidlig tidspunkt identifisere barn og unge som er i en utsatt situasjon
- Helhetlige og koordinerte tjenester til de som trenger det
- Rett hjelp til rett tid i rett omfang med rett kompetanse, inkl. samhandlingskompetanse
- God informasjon om alle relevante velferdstjenestetilbud
- God og tilpasset kommunikasjon med familien, barnet/ungdommen
- Reell medvirkning for familien og barnet gjennom hele tjenesteforløpet
- Aktiv anvendelse av individuelt tilpasset samtykke: hvilke opplysninger vil vi/jeg dele med hvem?
- Tjenestene jobber sammen for å styrke barnas samlede oppvekst- og læringsmiljø

Eksempel på spørsmål:

- HVA ER VIKTIG FOR DERE?
- HVA ER VIKTIG FOR Å FÅ TIL ET GODT TJENESTETILBUD FOR DERE?
- HVA TRENGER BARNET?
- HVA TRENGER DU?
- HVA TRENGER DERE SOM FAMILIE?
- HVA TRENGER DERE SOM FORELDRE?

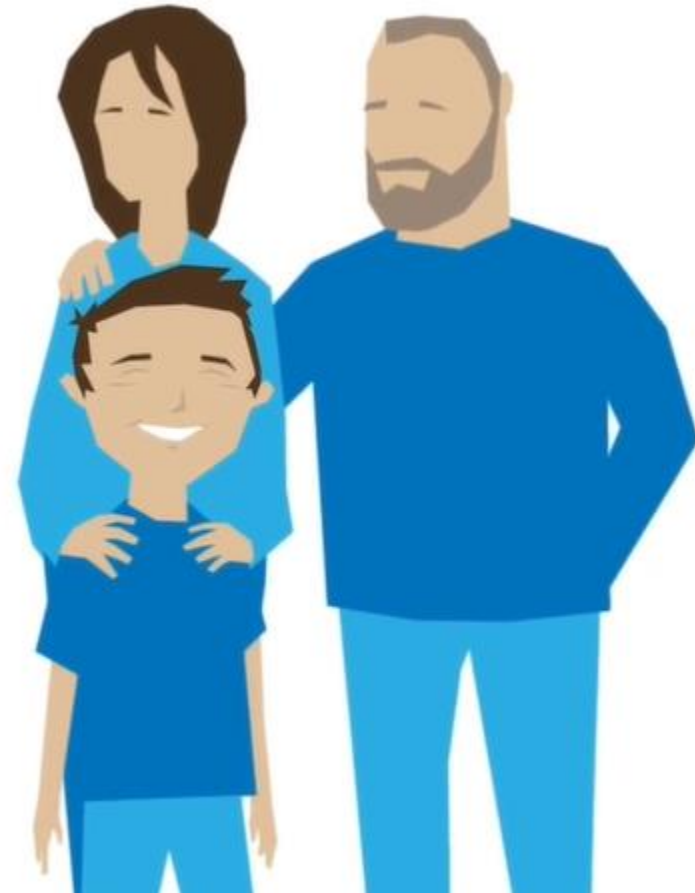

Barnekoordinator

Familiens rett til barnekoordinator følger av pasient- og brukerrettighetsloven §

«Familier som har eller venter barn med alvorlig sykdom, skade eller nedsatt funksjon og som vil ha behov for langvarige og sammensatte eller koordinerte helse- og omsorgstjenester og andre velferdstjenester, har rett til barnekoordinator etter pasient- og brukerrettighetsloven § 2-5 c.»

- Det er foreldrene eller den som samtykker på vegne av barnet/ ungdommen som kan søke om oppnevning av barnekoordinator.
- Barnekoordinator er en individuell rettighet for familien
- Ikke krav om søknad eller enkeltvedtak
- Pasient, bruker eller dennes representant som mener at retten til barnekoordinator er brøt, kan klage til statsforvalteren etter reglene i [pasient- og brukerrettighetsloven kapittel 7](#).
- Ikke tilstrekkelig å innføre en barnekoordinatorfunksjon på systemnivå i kommuner
 - men en slik funksjon vil ha stor nytteverdi for kvalitet og opplæring av barnekoordinatorer og tildeles den enkelte familie.

Ungdom under straffegjennomføring

- Kommunens plikt til å oppnevne barnekoordinator følger av helse- og omsorgstjenesteloven § 7-2 a.
- Plikten omfatter ungdom under straffegjennomføring (for eksempel ungdom som på grunnlag av ungdomsoppfølging eller ungdomsstraff har en ungdomsplan med ulike velferdstjenestetiltak som et alternativ til fengselsstraff eller samfunnsstraff).

De samlede vilkårene for rett til barnekoordinator

- Familien venter barn eller har barn under 18 år
- Barnet har alvorlig sykdom, skade eller nedsatt funksjonsevne
- Barnet har behov for langvarige og sammensatte eller koordinerte helse- og omsorgstjenester og andre velferdstjenester
 - Individuell, konkret vurdering av om vilkårene for rettigheten er oppfylt.

BEHOV

Vurderingstema på tvers av vilkårssettet:

Det sentrale for vurderingen av rett til barnekoordinator skal være hvilket hjelpebehov barnet har, og i forlengelsen av dette om barnet vil ha behov for langvarige og sammensatte eller koordinerte helse- og omsorgstjenester og andre velferdstjenester.

Vilkår **1**: Familien venter barn eller har barn under 18 år

- Retten til barnekoordinator kan inntre allerede under svangerskapet eller når foreldre er tildelt et adoptivbarn.
- Selv om retten opphører ved fylte 18 år kan kommunen velge å tilby barnekoordinator også etter 18 år.

Vilkår 2: Barnet har alvorlig sykdom, skade eller nedsatt funksjonsevne

- Barnets eller ungdommens sykdom, skade eller nedsatte funksjonsevne kan være av somatisk, psykisk, fysisk, rusrelatert, sosial, kognitiv og/eller sensorisk art.
- Det er ikke et vilkår at barnet har eller kommer til å få en diagnose.
- Det sentrale er at det er foretatt en faglig kartlegging og/eller utredning som tilsier at barnet har en alvorlig sykdom, skade eller nedsatt funksjonsevne, eller kombinasjoner av disse.

forts. Vilkår 2: Barnet har alvorlig sykdom, skade eller nedsatt funksjonsevne

- Barnets eller ungdommens sykdom, skade eller nedsatte funksjonsevne skal være «alvorlig».
- Det skal ikke legges en streng språklig forståelse til grunn av begrepet «alvorlig».
- Nedre grense: Begrepet «alvorlig» skal sikre at det ikke er enhver sykdom, skade eller lidelse som kvalifiserer til å oppfylle lovens vilkåret.
- Når det er behov for langvarige og sammensatte eller koordinerte tjenester på grunnlag av barnets helsetilstand, så er dette et moment som tilsier at det foreligger en alvorlig sykdom, skade eller lidelse.

Vilkår 3: Barnet har behov for langvarige og sammensatte eller koordinerte helse- og omsorgstjenester og andre velferdstjenester

- Begrepet «**langvarig**» omfatter også forholdsvis kortvarige behov.
- Med behov for «**sammensatte eller koordinerte**» menes tjenester til barnet eller ungdommen som bør ses i sammenheng og virke sammen.
- I tvilstilfeller kan en vanskelig familiesituasjon bidra til at vilkåret anses oppfylt: særlige forhold i familien som tilsier at det er behov for koordinering av barnets velferdstjenestetilbud.
- Det er ikke et krav at barnet eller ungdommen allerede er tildelt både helse- og omsorgstjenester og en annen velferdstjeneste, men at det foreligger et slikt behov.
- Det er heller ikke et krav at det dreier seg om tjenester som krever enkeltvedtak.
- Kartlegging er nøkkel. Ofte bør denne være tverrfaglig. Kommunens ansvar.

Barnekoordinators myndighet til å koordinere

- Myndighet til å koordinere
 - Barnekoordinators oppgaver etter helse- og omsorgstjenesteloven § 7-2 a forutsetter myndighet til å beslutte i forhold som gjelder koordineringen av de kommunale velferdstjenestene til barnet, ungdommen og familien.
 - Hvilken myndighet barnekoordinator har, og hvordan dette i praksis gjøres i den enkelte kommune, skal følge av delegeringsvedtak innenfor kommunedirektørens rammer for delegeringsmyndighet.
 - Hvordan gjør nabokommunen din dette?

Oppnevning av barnekoordinator

- Medvirkning ved valg av koordinator
- Ikke krav til enkeltvedtak
- Kan oppnevnes fra den kommunale helse- og omsorgstjenesten, men også fra andre sektorer i kommunen
- Rollen som barnekoordinator kan tildeles en av tjenesteyterne
- Kommunen kan også velge å opprette egne stillinger med spesialisert kompetanse til å inneha rollen som barnekoordinator.

Barnekoordinatorers oppgaver

Barnekoordinator skal sørge for

- koordinering av det samlede tjenestetilbudet og fremdrift i arbeidet med individuell plan
- ha oversikt over og bidra aktivt til å ivareta kommunens ansvar for nødvendig oppfølging og tilrettelegging for familien og barnet i form av tilbud om eller ytelse av helse- og omsorgstjenester og andre velferdstjenester
- informasjon og veiledning om helse- og omsorgstjenestetilbud, andre velferdstjenester og relevante pasient- og brukerorganisasjoner

Kompetanse i koordinatorrollen

- Rollen som barnekoordinator kan ivaretas av personer med ulike profesjons- og fagbakgrunn
 - Nødvendig fagkompetanse – med utgangspunkt i oppgavene.
 - God kjennskap til helse- og omsorgstjenesten og andre velferdstjenester
 - Personlig egnethet
-
- Koordinerende enhet har ansvaret for opplæring og veiledning av barnekoordinator.

Ledere må sikre rammer for utøvelse av rollen som barnekoordinator

- Myndighet til å koordinere – delegasjon
- Sikre at koordinerende enhet har tilstrekkelige rammer til å ivareta det overordnede ansvaret for barnekoordinator
 - Sørge for veiledning og nødvendig kompetanseutvikling
 - Motta meldinger om behov
 - Utarbeide rutiner - implementering
 - Nødvendige verktøy
- Verdsette, anerkjenne og gi legitimitet til rollen som barnekoordinator
- Vektlegge samarbeid og koordinering som en integrert del av tjenesteytingen
- Tid til å utvikle relasjoner og bygge tillit

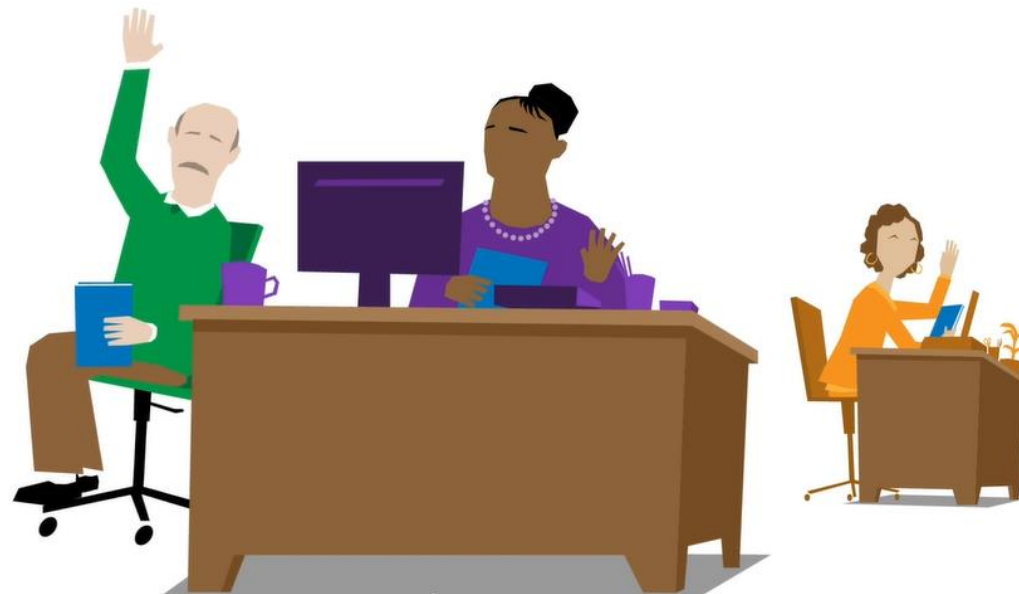
Samarbeid på tvers av fag, nivåer og sektorer
fordrer tydelig ledelse

Samarbeidsplikt på systemnivå

Velferdstjenestene har plikt til å samarbeide med andre velferdstjenester utover oppfølgingen av konkrete barn eller unge, både for

- å ivareta egne oppgaver, og
- at andre tjenesteytere skal kunne ivareta sine oppgaver

Organisering av det tverrsektorielle samarbeidet

Velferdstjenestene må selv ta stilling til hvordan de organiserer det tverrsektorielle samarbeidet.

Godt samarbeid i enkeltsaker, på tvers av sektorer, forutsetter at velferdstjenestene har

- tilstrekkelig kunnskap om andre sektors ansvar og oppgaver
- etablerte samarbeidsstrukturer og rutiner

Ansvar for samarbeidsplikten på systemnivå

Plikten til å samarbeide utover enkeltsaker ligger til *de enkelte velferdstjenestene*, men det er tjenesteeier som har det overordnede ansvaret for oppfyllelse av plikten.

Velferdstjenestene må selv ta stilling til hvordan de organiserer det tverrsektorielle samarbeidet. For kommunale velferdstjenester har kommunens ledelse det overordnede ansvaret.

LEDELSE

Samarbeidsplikt på individnivå

- Velferdstjenestene skal samarbeide når det er nødvendig for å gi barnet eller ungdommen et helhetlig og samordnet tjenestetilbud

Vilkåret for samarbeidsplikten i enkeltsaker

Samarbeid er nødvendig for å gi barnet eller ungdommen et helhetlig og samordnet tjenestetilbud.

- Nødvendighetskravet skal ikke tolkes strengt
- Det kan være nødvendig å samarbeide selv om behovet for hjelp er kortvarig
- Velferdstjenestene har plikt til å vurdere om samarbeid er nødvendig, men det er tjenesteeier som har det overordnede ansvaret for at velferdstjenestene oppfyller samarbeidsplikten

Tre steg for å avklare om samarbeid mellom tjenester er nødvendig

Steg 1: Avklare om andre tjenesteytere gir tjenester

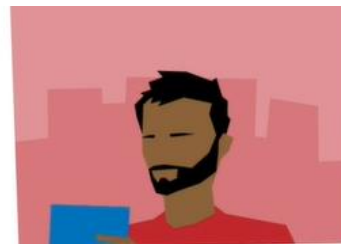
Steg 2: Vurdere om det er behov for at tjenestene samarbeider

Steg 3: Opprette kontakt med aktuell tjeneste

Samordningsplikt for kommunen

Samordningsplikten lovfester et ansvar for kommunen til å sørge for at den enkelte tjenestemottaker får et samordnet tjenestetilbud.

Når gjelder samordningsplikten

- Samordningsplikten gjelder når tjenestene har plikt til å samarbeide på individnivå
- Samordningsplikten skal sørge for at en kommunal tjeneste får hovedansvaret for samordningen av tjenestene
- Samordningsplikten blir først aktuell når tjenestene ikke selv blir enige om hvem som skal samordne tilbudet

Evaluering av samarbeidsbestemmelsene

- Vil endringene i lovene resultere i at barn, unge og deres familier opplever mer helhetlige og koordinerte tjenester skal evalueres?
- NTNU Samfunnsforskning skal i fem år undersøke om lovendringene virker etter formålet.

